

นอกจากจะชอบขุดต้นไม้เล็กมาเก็บไว้ปลูกแล้ว คุณยายยังสั่งให้เด็กในครัว เก็บเมล็ดผลไม้พวกมะม่วง มะปราง และผลไม้ดี ๆ ไว้ให้ท่าน พอได้แล้ว ท่านก็เอาไปเพาะใส่ถุงพลาสติกวางเรียงไว้บนแคร่หน้าร้านข้างกุฏิของท่านเป็นแถวเป็นแนว

ความผูกพันทางใจ

คุณยายรักต้นไม้มาก พอ ๆ กับที่หลวงพ่อัมมชโยรักไก่แจ้ และนกยูงของคุณยาย เพราะฉะนั้นเพื่อรักษาของรักไว้ให้ได้ทั้ง ๒ อย่าง คุณยายจึงให้สร้างแคร่เตี้ย ๆ ไว้ข้างกุฏิของท่าน เพื่อไว้สำหรับวางถุงเพาะต้นไม้ที่คุณยายรีบขุดขึ้นมาให้พ้นจอยปากไก่

ส่วนหลวงพ่อัมมชโย พอถึงเวลาฉันเข้า ท่านก็จะแบ่งกล้วยไม้เลี้ยงไก่ของคุณยาย ที่สนามหญ้าข้างกุฏิทุกวันเหมือนกัน

ความผูกพันทางใจระหว่างคุณยายกับหลวงพ่อัมมชโย ที่ท่านทั้งสองแสดงออกทางการปฏิบัตินี้ ประทับตาประทับใจลูกศิษย์ที่พบเห็นเป็นอย่างมาก หลวงพ่อเป็นแบบอย่างของลูกศิษย์ออกกตัญญูที่หาได้ยากในสมัยนี้ ส่วนคุณยายก็เป็นครูตัวอย่างทั้งชีวิตจิตใจอย่างแท้จริง

✓ ทุกเช้าที่หลวงพ่อดัมมชโยมาถึงกุฏิคุณยาย ท่านจะส่งเสียงให้พรคุณยายมาตั้งแต่เชิ้งบันไดกุฏิ ด้วยประโยคที่ได้ยินแล้วชื่นใจ

"ยาย ขอให้ยายอายุยืน ๆ นะจ๊ะ"

บางวันก็เปลี่ยนเป็น

"ยาย ขอให้ยายอย่าเจ็บ อย่าไข้ นะจ๊ะ"

ถ้าเป็นช่วงที่คุณยายบอกบุญกุฐิน หรือผ้าป่า หลวงพ่อจะทักด้วยคำพรว่า

"ยาย ขอให้ยายบอกบุญได้กองโต ๆ นะจ๊ะ"

บางครั้งก็เป็นประโยคที่คล้องจองกันเช่น "กุฐินยาย กุฐินยักษ์" หรือ "เร็ว ๆ ไว ๆ ผ้าป่ายายกองโต ๆ"

คุณยายก็จะส่งเสียงขานรับว่า "สาธุ" ดังลงมาจากกุฏิอย่างตืออกดีใจ แต่ท่านก็ไม่เข้าไปใกล้ชิด พุดต่อความยาวกับพระของท่าน กลับสำรวมตัวอ่อนน้อมถ่อมตนอยู่ห่าง ๆ เวลาจะพุดกับหลวงพ่อก็ หรือแม้แต่กับพระรูปอื่น ๆ ท่านก็จะพนมมือพุดด้วยตลอดเวลา พุดธุระเสร็จแล้ว ท่านก็เดินละลือจากไป

แต่ความผูกพันต่อหลวงพ่ที่มีอยู่ในใจคุณยาย ก็มักสื้อออกมาให้รู้จนได้ โดยที่ท่านเองก็ไม่ได้รู้ตัว เช่นประโยคคล้องจองที่หลวงพ่อดัมมชโยชอบพุด ได้ถ่ายทอดมาถึงคุณยาย โดยที่คุณยายเองก็ไม่อยู่ในวิสัยที่จะเลียนแบบได้

เช่นในวันหนึ่ง หลังจากที่คุณยายรับแขกและบอกบุญเรื่องผ้าป่าวันมาฆบูชาของท่านเสร็จแล้ว ขณะที่ท่านนั่งรถสามล้อไปตรวจบริเวณหน้าวัดตามปกติในตอนเย็น สาธุชนกลุ่มหนึ่งเป็นผู้หญิง ๔-๕ คน ก็เข้ามาคุกเข่าพนมมืออยู่ข้างทาง คุณยายให้หยุดรถแล้วทักว่า

"สวัสดี ๆ จะไปไหนกันล่ะ แล้วมาทอดผ้าป่ากับ
ยายนะ ชาตินี้ต่อไปจะได้ไปสร้างวัดกับยายอีก ถ้าไม่มา ยายไม่รอแล้วนะ"
คนหนึ่งในกลุ่มนั้นพูดขึ้นว่า

"คุณยายร่อนด้วยนะคะ"

คุณยายตอบโยคนั้นทันที

"ร่อนด้วย ร่อนด้วย ก็ต้องช่วยยายบอกบุญ"

คุณประดิษฐ์ซึ่งพี่รดาคุณยายออกตรวจวัดบ่อย ๆ เล่าให้
ฟังว่า เดิมนั้นคุณยายพูดประโยคคล้องจองบ่อย บางทีท่านก็พูดว่า

"ให้ยายร่อนคุณ ก็ต้องบอกบุญผ้าป่ายาย"

คำเหล่านี้หลวงพ่อัมมชโยไม่เคยพูด แต่คุณยายคิดขึ้นมาเอง.....

